

prima instanță: Judecătoria Telenești
Judecător: Școlnic O.
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Procopciuc S., Grumeza E., Liulca Gh.

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî, Mariana Pitic

Tamara Chișca – Doneva, Oleg Sternioală

examinând cererea de recurs depusă de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” împotriva Societății cu răspundere limitată „CAZMAREX TV”, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” privind încasarea remunerației echitabile pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor, a compensației pentru drepturile încălcate și prejudiciul moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Telenești din 22 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2014, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „CAZMAREX TV” privind încasarea remunerației echitabile pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor, a compensației pentru drepturile încălcate și prejudiciul moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 21 octombrie 2011, a fost avizat de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu drept de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune. Ulterior, la 12 ianuarie 2012, AGEPI a emis decizia nr.1/57 privind avizarea Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, în calitate de organizație gestiune colectivă pentru drepturile de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari - autori, interpreți, producători, organizații de difuziune, care a fost publicată în Monitorul Oficial al RM din 20

ianuarie 2012. Precizează că a fost avizat pentru toate categoriile de drepturi de autor și conexe existente și pentru toate genurile de activitate care presupun utilizarea lor.

În cele din urmă, susține că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012, s-a stabilit că a fost avizat legal prin decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 în calitate de organizație de gestiune colectivă.

Ținând cont de faptul, că activitatea asociației în calitate de organizație de gestiune colectivă presupune eliberarea de licențe din numele titularilor de drepturi de autor și conexe și încasarea remunerației de autor, reclamantul a notificat pârâtul „CAZMAREX TV” SRL despre necesitatea primirii licenței din numele titularilor de drepturi, pentru a nu prejudicia drepturile și interesele legale ale acestora și a solicitat pârâtului să se prezinte pentru stabilirea cuantumului remunerației echitabile pentru utilizarea drepturilor de autor și conexe din numele titularilor de drepturi, prejudiciind astfel drepturile și interesele legale ale acestora.

Consideră că drepturile și interesele legale ale titularilor de drepturi au fost grav prejudiciate, s-a încălcat legislația în vigoare și au fost aduse prejudicii statului.

În opinia reclamantului, activitatea desfășurată de pârât de retransmisie a serviciilor de programe și emisiuni televizate cade sub incidența art. 11 alin. (1) lit. h), 48 alin. (13) lit. e) și art. 37 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe. Astfel, în temeiul art. 1, 2, 11, 32, 36, 37, 48, 54 al Legii citate, pârâtul avea obligația să contacteze organizația de gestiune colectivă pentru primirea licenței, achitarea remunerației echitabile a drepturilor patrimoniale de autor și conexe și să prezinte rapoarte privind serviciul de programe retransmise pentru a fi distribuită remunerația acumulată către autori, interpreți și organizații de difuziune.

Pretinde că, în baza art. 63 alin. (3) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 și a pct. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 641 din 12 iulie 2001, remunerația echitabilă constituie 5,6 % din toate sumele încasate de către „CAZMAREX TV” SRL.

Solicită Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale”, încasarea de la „CAZMAREX TV” SRL a 5,6 % din toate sumele încasate de pârât, cu titlu de remunerație echitabilă pentru utilizarea drepturilor de autor și conexe pentru perioada 20 ianuarie 2012 – 11 aprilie 2014 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei. La fel, a cerut obligarea „CAZMAREX TV” SRL de a prezenta rapoartele de valorificare a drepturilor de autor și conexe pentru perioada din 20 ianuarie 2012 – 11 aprilie 2014.

Prin încheierea Judecătoriei Telenești din 17 septembrie 2014, a fost introdus în proces Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” în calitate de intervenient accesoriu. (f. d. 49, volumul I)

Pe parcursul examinării cauzei, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a depus 2 cereri de mărire a cuantumului pretențiilor și de extindere a acestora, urmând a fi încasat suplimentar cheltuielile de judecată. Așadar, prin prisma art. 63 alin. (2) lit. d) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, consideră că prejudiciul cauzat de către „CAZMAREX TV” SRL constituie câte 50 000 lei pentru fiecare an, după cum urmează: 01 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2012; 01 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2013; 01 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014 și 01 ianuarie 2015 – 01 decembrie 2015, iar în total suma de 200 000 lei.

În același timp, a invocat că în temeiul art. 63 alin. (4) al Legii privind drepturile de autor și conexe, are dreptul la repararea prejudiciului moral pentru perioada din 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015 în cuantum de 200 000 lei.

Reclamantul a conchis că remunerația echitabilă pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor și conexe constituie suma de 47 000 lei, care a rezultat din modificarea cuantumului de 5,6 % din toate sumele încasate de către pârât pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015 pe o sumă fixă de 1 000 lei pentru fiecare lună din acest interval de timp.

Solicită Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, încasarea de la „CAZMAREX TV” SRL a sumei de 47 000 lei cu titlu de remunerație echitabilă pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor și conexe pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015, a sumei de 200 000 lei sub formă de compensație pentru drepturile încălcate în perioada cuprinsă din 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015 și a sumei de 200 000 pentru prejudiciul moral cauzat în perioada din 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015. (f. d. 184, volumul I)

Suplimentar, a cerut încasarea de la „CAZMAREX TV” SRL a cheltuielilor de judecată în sumă de 1700 lei. (f. d. 110, volumul I)

Prin hotărârea Judecătorei Telenеști din 22 decembrie 2015, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 199, 203 – 204, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Telenеști din 22 decembrie 2015. (f. d. 33 – 38, volumul II)

La 21 iulie 2016, Curtea de Apel Bălți a expediat spre cunoștință copia deciziei integrale din 01 iulie 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 40, volumul II)

La 01 septembrie 2016, Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare nr. 06/12 – 15 din 08 decembrie 2015 să fie admisă.

Ulterior, la 21 noiembrie 2016, recurentul a depus o cerere de concretizare la recurs, prin care a solicitat invitarea părților implicate în proces la ședința de examinare a cererii de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” la 01 septembrie 2016 este depus în termen.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul afirmă că instanțele judecătorești au încălcat și au aplicat eronat prevederile de drept material și procedural, fiind încălcat și principiul disponibilității în drepturi, iar probele administrate la dosar au fost examinate superficial și apreciate eronat din punctul de vedere al pertinentei și utilității.

Din punctul de vedere al acestuia, intimatul urmează să dețină licență obligatorie în conformitate cu art. 11 alin. (1), lit. h), art. 11 alin. (2), (5) – (8), art. 28,

37, 48 alin. (13) lit. e) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe și este obligat să achite remunerația echitabilă cuvenită.

Consideră că actele atacate ale instanțelor judecătorești contravin normelor materiale ale dreptului internațional ce reglementează protecția juridică a operelor titularilor de drepturi.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa „CAZMAREX TV” SRL cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 59, volumul I)

La 22 noiembrie 2016, reprezentantul intimatului „CAZMAREX TV” SRL și a Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, avocatul Melnic Alexandr a formulat referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, recursul declarat de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a fost considerat admisibil.

În corespundere cu art. 444 Codul de procedură civilă, instanța de recurs a dispus posibilă examinarea recursului fără înștiințarea participanților la proces, fiind inoportun invitarea acestora. Or argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Din aceste raționamente, Colegiul a ajuns la concluzia de a respinge solicitarea recurentului de a invita participanții la proces în ședința de examinare a recursului.

Verificând legalitatea actelor contestate în limitele impuse de art. 442 al CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din analiza deciziei contestate sub aspectul legalității sale în raport cu limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, rezultă că, prin decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, a fost dispusă avizarea Asociației Obștești „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” în calitate de organizație de gestiune pentru următoarele categorii de drepturi – de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari – autori, interpreți, producători, organizații de difuziune. Gestiunea drepturilor de către ANPCI

se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații. (f. d. 29, volumul I)

Astfel, decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial la 20 ianuarie 2012, confirmată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012. (f. d. 36, 71 - 73, volumul I)

Prin încheierea Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău din 21 februarie 2013, a fost suspendată decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012. (f. d. 188, volumul I)

Ulterior, la 29 septembrie 2014, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a admis recursul declarat de către Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” și a casat încheierea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 01 august 2014, cu emiterea unei noi încheieri, prin care s-a respins cererea cu privire la anularea măsurii de asigurare a acțiunii, fiind menținută în vigoare încheierea Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău din 21 februarie 2013. (f. d. 189 – 193, volumul I)

Potrivit extrasului din Registru de Stat al persoanelor juridice nr. 355 din 14 iunie 2015, Societatea cu răspundere limitată „CAZMAREX TV” a fost înregistrată la 07 martie 2008, iar unul din obiectele principale de activitate este construcția și (sau) întreținerea, exploatarea, precum și crearea posturilor de radio sau televiziune, a rețelelor prin cablu. (f. d. 19, volumul II)

Prin prisma art. 131 alin. (2) din CPC, instanța de recurs reține că intimatul „CAZMAREX TV” SRL retransmite circa 30 de canale de televiziune din anul 2008, când i-a fost eliberată autorizația de retransmisie și ulterior prelungită. (f. d. 28 verso, volumul II)

La caz, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 18 august 2014, completată pe parcurs cu cererea nr. 02/04-15 din 02 aprilie 2015 și cererea nr. 06/12-15 din 08 decembrie 2015, și depusă împotriva Societății cu răspundere limitată „CAZMAREX TV”, recurentul Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a solicitat încasarea de la „CAZMAREX TV” SRL a sumei de 47 000 lei cu titlu de remunerație echitabilă pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor și conexe pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015, a sumei de 200 000 lei sub formă de compensație pentru drepturile încălcate în perioada cuprinsă din 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015 și a sumei de 200 000 pentru prejudiciul moral cauzat în perioada din 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015. (f. d. 184, volumul I)

Suplimentar, a cerut încasarea cheltuielilor de judecată de la „CAZMAREX TV” SRL în sumă de 1700 lei. (f. d. 110, volumul I)

Prin încheierea Judecătorei Telenești din 17 septembrie 2014, a fost introdus în proces Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” în calitate de intervenient accesoriu. (f. d. 49, volumul I)

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei pricini, a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 199, 203 – 204, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2016, a fost respinsă cererea de apel declarată de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației

Intelectuale”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Telenești din 22 decembrie 2015. (f. d. 33 – 38, volumul II)

La adoptarea soluției, instanțele ierarhic inferioare au stabilit că AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” dispune de dreptul de gestiune colectivă din data de 20 ianuarie 2012 până la data de 21 februarie 2013, când a fost suspendată decizia AGEPI nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012. Cu toate acestea, a stabilit că organizația de gestiune colectivă care pretinde că i-au fost încălcate drepturile, nu a prezentat materiale confirmate ce ar certifica că acestea au fost încălcate și că în rezultatul violării drepturilor sale, i-au fost cauzate pagube ce pot fi puse în evidență prin câștigul nerealizat.

Studiind argumentele expuse în cererea de recurs și în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel nu îndeplinește exigența de a fi motivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. 238 alin. (2), art. 239 și art. 241 alin. (5) CPC.

Subsidiar la cele relatate, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității obiectului litigiului atât în baza argumentelor invocate de apelant, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În speță, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție observă că instanța de apel a stabilit că, în perioada 20 ianuarie 2012 – 21 februarie 2013, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” a fost în drept să elibereze legal licențe și să colecteze remunerația de autor cuvenită doar pentru titularii de drepturi care sunt membrii săi în bază de contract. Astfel, în pct. 41 al deciziei contestate, instanța a reținut în calitate de probă scrisoarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 776 din 11 martie 2015, anexată la f. d. 89 din volumul I.

Totodată, conform înscrisului menționat supra, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova a conchis că recurentul a fost unica organizație de gestiune colectivă avizată în perioada 01 august 2012 – 11 decembrie

2012 și a fost în drept să colecteze și remunerația pentru titularii de drepturi, care nu i-au transmis drepturile în gestiune, în baza licențelor extinse. (f. d. 89, volumul I)

Conjunctura descrisă anterior se deduce cu certitudine și din anexa la scrisoarea AGEPI nr. 709 din 11 aprilie 2014. Or, din informația prezentată în ea, este evident că prin decizia AGEPI din 14 decembrie 2010 au fost avizate organizațiile de gestiune colectivă Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și Asociația Obștească „Asociația Națională „Copyright” (ANCO) pentru intervalul de timp cuprins din 01 august 2010 până la 01 august 2012. Iar după 01 august 2012 până la 11 decembrie 2012, când a fost publicată decizia AGEPI nr. 2/2145 din 05 decembrie 2012 în Monitorul Oficial nr. 252 – 253, recurentul era unica organizație de gestiune colectivă. (f. d. 36, volumul I)

În apelul său declarat în fața Curții Supreme de Justiție, AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a enunțat într-o manieră suficient de clară și precisă un argument cu privire la faptul că instanța de fond a ignorat prevederile art. 48 alin. (11) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010, care reglementează licență extinsă și efectele acesteia. Instanța de recurs reține că, potrivit art. 373 alin. (5) din CPC, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La acest capitol, se atestă că gestiunea colectivă extinsă (licența extinsă) produce efecte juridice diferite față de gestiune colectivă obligatorie (licență obligatorie). Astfel, potrivit art. 48 alin. (11) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, gestiune colectivă extinsă (licență extinsă) include următoarele: efectele unei licențe eliberate utilizatorilor de către organizația de gestiune colectivă în numele titularilor de drepturi, membri ai acesteia sau care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile, se extind, de asemenea, asupra titularilor de drepturi care nu au calitatea de membru al acestei organizații și nici nu i-au încredințat, în vreun alt mod, drepturile în gestiune, cu condiția că aceștia nu și-au retras drepturile din repertoriul organizației de gestiune colectivă, cu referire la următoarele drepturi: (a) dreptul de interpretare publică, de comunicare publică prin eter sau prin cablu (cu excepția comunicării publice prin satelit, atunci când aceasta nu este simultană cu tele-, radiodifuzarea terestră efectuată de aceeași organizație de difuziune), precum și dreptul de retransmisie prin eter și dreptul de a pune la dispoziția publicului în regim interactiv operele muzicale și fragmentele din operele muzical-dramatice.

De fapt, norma citată constituie acea prerogativa legală a unei organizații de gestiune colectivă de a colecta remunerațiile titularilor drepturilor de autor și conexe în condițiile licenței extinse. Așadar, instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 48 alin. (11) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010, ceea ce a influențat negativ soluția dată de instanță în această parte.

În atare situație, instanța de recurs apreciază intervalul de timp din 01 august 2012 până la 11 decembrie 2012, invocat și de recurent, ca fiind unul pertinent cazului. Prin urmare, era necesară o motivare specifică și explicită în această parte din partea Curții de Apel Chișinău. Instanța de apel a omis să dea o asemenea motivare și nu este posibil de apreciat dacă această instanță a ignorat argumentul invocat de recurent cu privire la această perioadă sau a dorit să-l respingă și, în

această ultimă ipoteză, care ar putea fi motivele respingerii. Mai mult ca atât, recurentul a precizat că prima instanță a ignorat faptul că „CAZMAREX TV” SRL nu avea licență pentru perioada litigioasă.

În cele din urmă, instanța ierarhic inferioară a menționat în pct. 46 al deciziei sale că ANPCI nici nu poate pretinde la încasarea remunerației pentru 21 februarie 2013 – 31 decembrie 2014 (perioada limită indicată în acțiunea civilă). Cu toate acestea, potrivit procesului – verbal al ședinței de judecată din 22 decembrie 2015, prima instanță a admis spre examinare cererea de concretizare nr. 06/12-15 din 08 decembrie 2015, în care recurentul și-a extins pretențiile sale pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 01 decembrie 2015, care însă nu corespunde cu perioada examinată de instanța de apel. (f. d. 183 – 184, volumul I)

De fapt, asupra acestei împrejurări reprezentantul AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” a atras atenția instanței de apel în ședința de judecată din 07 iunie 2016. (f. d. 27 verso, volumul II)

Din aceste raționamente, instanța de recurs subliniază că instanța de apel a ignorat prevederile art. 373 alin. (2) CPC în cadrul examinării cererii de apel.

Colegiul remarcă că instanța de apel nu a răspuns nici la poziția AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale” cu privire la neexecutarea încheierii protocolare a primei instanțe din 17 septembrie 2014 de către „CAZMAREX TV”, prin care a fost obligat intimatul să prezinte informațiile contabile ale persoanei juridice pentru perioada din litigiu. (f. d. 50, volumul I)

În esență, din procesul – verbal al ședinței de judecată din 21 iunie 2016, rezultă că administratorul „CAZMAREX TV” SRL, Cazacu Valentin a precizat, la întrebarea instanței, că prezintă regulat dările fiscale Inspectoratului Fiscal de Stat, însă la moment nu le poate prezenta. Corespunzător instanța a concretizat prin întrebările acordate participanților la proces că taxa de licență s-a calculat din veniturile întreprinderii, fără a stabili care este suma taxei de licențe sau care au fost veniturile concrete ale întreprinderii.

În această situație pentru respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, instanța poate contribui, la solicitarea părților, la adunarea și prezentarea probelor necesare (art. 119 alin. (1) CPC). Subsidiar, art. 55 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, prevede că în condițiile specificate la alin.(1), dacă încălcarea s-a comis la scară comercială, instanța de judecată poate dispune, la cererea uneia dintre părți, prezentarea documentelor bancare, financiare sau comerciale care se află sub controlul părții opuse, sub rezerva de protecție a informației confidențiale.

Astfel, Colegiul consideră că instanțele nu au creat posibilități egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției părților asupra circumstanțelor de fapt și de drept, ceea ce denotă niște erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, se atestă că instanțele judecătorești naționale au obligația de a-și motiva deciziile (*Van de Hurk c. Olandei*, 19 aprilie 1994, § 61, seria A nr. 288). Întinderea obligației de a motiva hotărârea poate varia în dependență de caracterul deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (*Ruiz Torija c. Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29, seria A nr. 303-A). Deși

articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (*Taxquet c. Belgiei* [MC], nr. 926/05, § 91, CEDO 2010).

În ansamblu, faptele descrise mai sus, sugerează că erorile judiciare manifestate prin încălcarea art. 26, 238 alin. (2), art. 239, 241 alin. (5) și 373 din CPC și interpretarea eronată a art. 48 alin. (11) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 nu pot fi corectate de către instanța de recurs. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de AO „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse și în dependență de cele obținute de emis o hotărâre legală, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale”,

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” împotriva Societății cu răspundere limitată „CAZMAREX TV”, intervenient accesoriu Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” privind încasarea remunerației echitabile pentru utilizarea ilegală a drepturilor de autor, a compensației pentru drepturile încălcate și prejudiciul moral, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Mariana Pitic

Tamara Chișca – Doneva

Oleg Sternioală